

opusdei.org

Phục vụ cộng đồng tại Việt Nam – Cồn Én, Đồng bằng sông Cửu Long

Từ ngày 29/6 đến 14/7, một nhóm gồm 20 chàng trai trẻ — bao gồm học sinh trung học, sinh viên đại học và các bạn trẻ đã đi làm — đã bắt đầu một chuyến đi phục vụ cộng đồng đầy biến đổi tại Cồn Én, một hòn đảo nhỏ nằm sâu trong Đồng bằng sông Cửu Long, Việt Nam.

19-08-2025

Bởi Gabriel Gil

Từ ngày 29/6 đến 14/7, một nhóm gồm 20 chàng trai trẻ — bao gồm học sinh trung học, sinh viên đại học và các bạn trẻ đã đi làm — đã bắt đầu một chuyến đi phục vụ cộng đồng đầy biến đổi tại Cồn Én, một hòn đảo nhỏ nằm sâu trong Đồng bằng sông Cửu Long, Việt Nam. Chuyến đi này được thực hiện nhờ sự hỗ trợ của Caritas Vietnam cùng sự giúp đỡ tận tâm của Manu, không chỉ đơn thuần là một cơ hội tình nguyện, mà còn là một cuộc gặp gỡ với sự giản dị, niềm vui và ý nghĩa cuộc sống.

Cồn Én trở thành mái nhà của chúng tôi trong phần lớn chuyến đi, với một lịch trình hằng ngày chặt chẽ. Chúng tôi thức dậy lúc 6 giờ sáng, bắt đầu ngày mới bằng cầu nguyện lúc 6:30, tiếp theo là bữa sáng lúc 7:00. Buổi sáng, cả nhóm làm việc ngoài trời khoảng 3 tiếng, sau đó là giờ đọc sách thiêng liêng, ăn trưa và lần hạt Mân

Côi. Sau một khoảng nghỉ ngơi, chúng tôi trở lại công trường buổi chiều để làm việc thêm 2,5 tiếng. Buổi chiều, chúng tôi tham gia thể thao — đá bóng, bóng chuyền cùng người dân địa phương — rồi hồi hả chạy đi tắm trước khi nước yếu dần. Cầu nguyện diễn ra lúc 17:30, Thánh lễ lúc 18:00, rồi cùng ăn tối và giao lưu với người dân. Dù lịch trình dày đặc, nhịp sống ấy giúp chúng tôi luôn duy trì tinh thần phục vụ và gắn kết cộng đồng.

“Hầu như tối nào, chúng tôi cũng ngồi thành vòng tròn cùng vài người Việt Nam, chuyền tay nhau cây đàn guitar, vừa ăn uống vừa hát hò. Đó là khoảnh khắc tuyệt vời để tận hưởng tình bằng hữu, khi chúng tôi kết nối với nhau qua những giai điệu quen thuộc.” – Gabriel Choi.

Công việc tại Cồn Én bao gồm: xây dựng hai căn nhà cho các gia đình khó khăn, đào một hồ nước cho trẻ

em, sơn hàng rào, dọn sạch dây leo và cỏ dại trên sân bóng, và tạo nên một khu vườn xinh đẹp cho cộng đồng. Ngoài ra, chúng tôi còn tổ chức các buổi sinh hoạt dạy trẻ em địa phương tiếng Anh cơ bản, vệ sinh răng miệng và sơ cứu y tế. Công việc tuy vất vả nhưng vô cùng ý nghĩa.

Dù có rào cản ngôn ngữ, phần nào được khắc phục nhờ Google Dịch, chúng tôi vẫn xây dựng được những mối gắn kết sâu sắc với người dân Cồn Én. Sự ấm áp, nụ cười thường trực và niềm vui của họ đã để lại ấn tượng khó phai. Họ có rất ít, nhưng lại cho đi rất nhiều. Lòng biết ơn của họ hiện rõ trong từng ánh mắt, từng cử chỉ, và hạnh phúc của họ trở thành bài học lớn nhất cho chúng tôi: hãy tìm niềm vui trong những điều nhỏ bé.

Cứ vài ngày, chúng tôi lại được Cha Paul chia sẻ một bài suy niệm, xoay quanh một câu hỏi mạnh mẽ: “Bạn

yêu ai?”. Câu hỏi ấy theo suốt chúng tôi trong hành trình, định hình cách tiếp cận công việc và các mối quan hệ. Nó nhắc nhở rằng mỗi tương tác, dù với cộng đồng hay với nhau, đều có thể trở thành một hành động yêu thương, một hình thức phục vụ. Đây là tâm thế mà tất cả chúng tôi mong giữ mãi trong đời sống hằng ngày.

Cuối tuần đầu tiên, chúng tôi mừng sinh nhật cho hai bạn trong nhóm và có một ngày vui chơi tại khu công viên nước ở Việt Nam — một khoảng lặng thư giãn, gắn kết tinh thần.

“Chúng tôi đã đến một công viên nước ‘sang trọng và an toàn 100%’, có đường trượt nước, trò vượt chướng ngại, zipline, cùng một chiếc cầu treo khổng lồ. Cả nhóm đã có những khoảnh khắc tuyệt vời dưới nắng, đắm mình trong làn nước, cười đùa thỏa thích cùng nhau và với cộng đồng. Đó là một ngày đáng nhớ, và để ‘tăng thêm kịch tính’, chỉ có duy nhất

một chấn thương phải vào viện.” –
Zavier Button.

Ngày Chủ Nhật, chúng tôi lên đất liền thăm Dòng Phanxicô, tìm hiểu về sứ vụ và kinh nghiệm của họ. Sau đó là chuyến đi phà quanh đảo trước khi quay về dùng bữa tối. Mọi bữa ăn trong suốt hai tuần đều do 5 người phụ nữ trong cộng đồng nấu, với tất cả tình yêu thương, mang đến cho chúng tôi những món ăn truyền thống đậm chất Việt.

Đêm cuối cùng tại Cồn Én thật sự khó quên. Cả cộng đồng cùng tụ họp để tiễn biệt chúng tôi bằng âm nhạc, trò chơi, tiếng cười và một ngọn lửa trại rực rỡ. Đó là khoảnh khắc kết nối thuần khiết, vượt qua mọi khác biệt văn hóa và ngôn ngữ. Đây là điểm nhấn lớn nhất đối với hầu hết các bạn trong nhóm.

“Đêm cuối cùng đã làm nổi bật tình yêu thương và lòng hiếu khách mà cộng đồng xinh đẹp nơi đây đã dành

cho chúng tôi suốt hai tuần vừa qua.”
– Steve Jerome.

Chúng tôi kết thúc hành trình bằng 3 ngày ở TP. Hồ Chí Minh, tham quan chợ và địa đạo Củ Chi — một chuyến học tập giàu ý nghĩa về Chiến tranh Việt Nam.

Khi xếp hành lý, ngoài những chiếc áo bóng đá “hàng nhái” và quà lưu niệm, trong lòng mỗi người đều mang về một thứ bền vững hơn nhiều: một góc nhìn mới về cuộc sống. Chúng tôi đến đây để trao đi thời gian và sức lao động, nhưng rời đi với một món quà lớn hơn: niềm hạnh phúc được tìm thấy trong cộng đồng, sự giản dị và tinh thần phục vụ. Đây là thông điệp mà mỗi người mang về trong tim mình.

Việt Nam đã thay đổi chúng tôi — mở rộng tầm mắt, dạy chúng tôi sự khiêm nhường, và cho thấy rằng niềm vui không nằm ở của cải, mà ở tình yêu thương con người với nhau.

Trại hè này được thực hiện nhờ sự hỗ trợ của Trung tâm Nghiên cứu Mirrabooka và Nairana, Caritas Vietnam, Reledev Australia cùng nhiều nhà hảo tâm đã tài trợ vật liệu xây dựng.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/vi-vn/article/phuc-vu-cong-dong-tai-viet-nam-workcamp-2025-con-en-dong-bang-song-cuu-long/> (31-03-2026)